

Dosarul nr. 2r-308/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: L. Barbos)

Instanța de apel: Curtea de apel Chișinău (Jud: M. Anton, I. Cotruță, V. Cotorobai)

DECIZIE

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Veaceslav Lazăr, reprezentat de avocatul Andrei Mațco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Lazăr împotriva Băncii Comerciale „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni, Svetlanei Tiho și lui Ion Tiho cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, radierea din registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 16 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit cererea de apel depusă de către Veaceslav Lazăr,

c o n s t a t ă :

La 22 decembrie 2015, Veaceslav Lazăr a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, Svetlanei Tiho și lui Ion Tiho cu privire la obligarea pârâtei de a prezenta documentele în baza cărora a fost vândut apartamentul nr. 30 din str. Pietrarilor 4, mun. Chișinău, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În cadrul judecării cauzei, reclamantul a depus cerere de concretizare a acțiunii, solicitând declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, cu repunerea părților în poziția inițială, radierea din registrul bunurilor imobile a înregistrărilor efectuate în baza contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Veaceslav Lazăr.

La 21 noiembrie 2018, Veaceslav Lazăr, reprezentat de avocatul Andrei Mațco a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Veaceslav Lazăr. S-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel întocmite în conformitate cu exigențele legii și a

dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 18750 lei, fiindu-i acordat un termen de 20 zile, din momentul recepționării încheierii. S-a explicat apelantului că dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită.

La 24 decembrie 2019, Veaceslav Lazăr, reprezentat de avocatul Andrei Mațco a depus cererea de apel motivată, anexând bonul de plată a taxei de stat în sumă de 100 lei.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Veaceslav Lazăr, deoarece nu a îndeplinit în totalitate indicațiile menționate în încheierea din 28 noiembrie 2019.

La 10 februarie 2020, Veaceslav Lazăr, reprezentat de avocatul Andrei Mațco a declarat recurs împotriva încheierii din 16 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate, cu restituirea cauzei spre examinare la faza de pregătire pentru dezbateri judiciare.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată, deoarece la depunere cererii de chemare în judecată a achitat taxa de stat în sumă de 150 lei, argumentând că acțiunea face parte din categoria acțiunilor nepatrimoniale.

Mai mult, Veaceslav Lazăr a relatat că litigiul nu poate fi raportat la litigiile cu caracter patrimonial, deoarece prin cerințele formulate nu se solicită revendicarea bunului în interesul său, dar se urmărește respectarea și restabilirea ordinii de drept cu garantarea respectării drepturilor sale și a altor potențiali cumpărători a apartamentului vândut în condiții netransparente și cu încălcarea normelor de drept.

La 03 iulie 2020, BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Prin scrisoarea de însoțire nr. 825 din 31 ianuarie 2020, se confirmă faptul că Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia încheierii din 16 ianuarie 2020 (vol. I, f.d. 230), însă date despre recepționarea adecvată a încheierii recurate la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a depus cererea de recurs în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 16 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că, la 22 decembrie 2015, Veaceslav Lazăr a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” SA, Svetlanei Tiho și lui Ion Tiho cu privire la obligarea pârâtei de a prezenta documentele în baza cărora a fost vândut apartamentul nr. 30 din str. Pietrarilor 4, mun. Chișinău, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, prima instanța prin hotărârea din 16 noiembrie 2018, a respins acțiunea înaintată de Veaceslav Lazăr (vol. I, f.d. 195, 200-204).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 21 noiembrie 2018, Veaceslav Lazăr, reprezentat de avocatul Andrei Mațco a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de radmitere a acțiunii (vol. I, f.d. 198-199).

În conformitate cu art. 364 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În corespundere cu art. 368 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel, în termen de 10 zile de la repartizarea dosarului, dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Prin încheierea din 28 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Veaceslav Lazăr. S-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel întocmite în conformitate cu exigențele legii și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 18750 lei, fiindu-i acordat un termen de 20 zile, din momentul recepționării încheierii. S-a explicat apelantului că dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită (vol. I, f.d. 218-219).

La 24 decembrie 2019, Veaceslav Lazăr, reprezentat de avocatul Andrei Mațco a depus cererea de apel motivată, anexând bonul de plată a taxei de stat în sumă de 100 lei (vol. I, f.d. 221-226).

Prin încheierea din 16 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit cererea de apel depusă de Veaceslav Lazăr (vol. I, f.d. 227-229).

Din conținutul încheierii recurate rezultă că restituirea cererii de apel a fost generată de faptul că apelantul nu au îndeplinit în totalitate indicațiile instanței dispuse prin încheierea din 28 noiembrie 2019, referitor la prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 18750 lei.

Sub acest aspect, instanța de recurs consideră că, încheierea instanței de apel este emisă în conformitate cu prevederile legislației în vigoare. Or, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

În conformitate cu art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

La caz, Colegiul reține prevederile art. 83 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, conform căruia taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform [Legii taxei de stat](#).

În conformitate cu art. 84 Cod de procedură civilă, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvenței, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) și j) al Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat se stabilește în cuantum de 3% din valoarea acțiunii sau suma încasată, dar nu mai puțin de 150 de lei și nu mai mult de 25000 de lei de la persoanele fizice și nu mai puțin de 270 lei și nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice, iar tarifele taxei de stat se stabilesc pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești, după cum urmează 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată, sau altei cereri (plângeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial - 75% din taxa calculată din suma contestată.

Așadar, este cert că litigiul dat este unul cu caracter patrimonial și prin urmare, just instanța de apel nu a dat curs cererii de apel și a acordat apelantului termen pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 18750 lei. Or, luând în considerare că prin cererea de chemare în judecată și cererea de concretizare a acțiunii, recurentul solicită declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 20 noiembrie 2015, cu repunerea părților în poziția inițială, taxa de stat urmează a fi calculată din valoarea acestuia.

Mai mult, Colegiul judiciar învederează că Veaceslav Lazăr nu este exonerat de plata taxei de stat în instanța de apel, având în vedere că aceasta nu a fost achitată integral în prima instanță, deoarece conform prevederilor legale menționate mai sus, în litigiile cu caracter patrimonial, fiecare cerere de apel se supune taxei de stat.

Instanța de recurs menționează faptul că importanța termenelor procedurale este dictată de faptul că ele determină regimul temporar optimal pentru realizarea justiției, pe de o parte mobilizează cercetarea cauzei, pe de altă parte contracarează urgentarea nejustificată a realizării drepturilor și obligațiilor procesuale, reprezentând instrumentul prevenirii uzării de către participanții la proces cu rea-credință de drepturile lor procedurale.

Instanța de recurs menționează că recurentul, fiind reprezentat de avocat a beneficiat de termen suficient pentru a înlătura neajunsurile și urma să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a-și asigura drepturile sale de acces la instanță, fapt însă, ignorat cu desăvârșire de către ultimul.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul

abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În corespundere cu art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, participanții la proces sânt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Instanța de recurs consideră că instanța de apel a creat posibilități egale, suficiente și adecvate în folosirea mijloacelor procedurale întru susținerea poziției ambelor părți și nu a defavorizat nicio parte.

Colegiul judiciar conchide că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de către recurent a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, stabilind în jurisprudența degajată că în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârii instanței de fond, instanța superioară poate restricționa dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde cerințelor legale aplicabile (speța Tudor-Comerț c. Moldovei, hotărârea din 04 noiembrie 2008, definitivă din 04 februarie 2009).

Din considerentele menționate și având în vedere că încheierea contestată este întemeiată și emisă cu respectarea cadrului legal, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul depus împotriva încheierii din 16 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiat și necesită să fie respins, cu menținerea încheierii contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Veaceslav Lazăr, reprezentat de avocatul Andrei Mațco.

Se menține încheierea din 16 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Veaceslav Lazăr împotriva Băncii Comerciale „Eximbank-Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni, Svetlanei Tiho și lui Ion Tiho cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, radierea din registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu